

# РЕШЕНИЕ

№ 42147

гр. София, 16.12.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Красимира Милачкова

**ЧЛЕНОВЕ:** Лилия Йорданова  
Мариана Маркова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9553** по описа за **2025** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „България Еър“ АД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], 1540, район С., Аерогара С., [улица] чрез юрк. З. Д. срещу Решение № 2857 от 27.07.2025г, постановено по НАХД № 13885/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5 състав. С Решението е потвърдено наказателно постановление № 404/15.09.2023г, издадено от Директор на РДГП-Аерогари-ГДГП-МВР“ срещу „България Еър“ АД за извършено нарушение по чл.20, ал.1, т.1 вр.чл.19, ал.1, т.1 ЗЧРБ, за което на основание чл.51 ЗЧРБ му е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

В жалбата са изложени доводи за необоснованост и незаконосъобразност на постановения съдебен акт. Твърди се, че съдът е приложил неправилно материалния закон в резултат на допуснатото съществено процесуално нарушение при анализа на приложените към делото доказателства. Прави се искане касационната инстанция да отмени решението на СРС, както и издаденото от Началник на Гранично полицейско управление-С. при РДГП-Аерогари, ГДГП-МВР наказателно постановление.

Касаторът „България Еър“ АД не участва със свой представител в съдебното заседание пред настоящата инстанция.

Ответникът – Директор на РДГП Аерогари-ГДГП МВР се е възползвал от правото си на отговор

на касационната жалба, като с молба от 27.11.2025г. процесуален представител оспорва касационната жалба и се иска постановяване на съдебен акт, с който да се отхвърли касационната жалба и потвърждаване първоинстанционното съдебно решение като правилно и законосъобразно. Не изпраща представител в съдебното заседание.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна. Предлага на съда, по изложените в нея съображения, да остави в сила обжалвания съдебен акт.

Административен съд София – град, XX касационен състав, след като обсъди приложените по делото доказателства, в контекста на становището на страните и релевираните касационни основания, съобразно правомощията си по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Депозирания касационна жалба е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН (съобщението за решението на СРС е връчено на 13.08.2025 г., а жалбата е заведена с вх. № 285106 от 27.08.2025 г.), от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване, съгласно чл. 63в от ЗАНН и чл. 208 от АПК, съдебен акт.

При извършената служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, касационната инстанция счита, че постановеното решение е недопустимо и следва да бъде обезсилено, по следните аргументи:

Наказателното постановление, предмет на съдебен контрол е връчено на „България Еър“ АД на 18.09.2023г. (разписка – л. 9 от делото) В разписката е посочено, че е връчено препис от НП №404/15.09.2023г. Като получател е посочено името на лицето – деловодител в „България Е.“ Л. И. Д., която е положила подпис.

Жалбата, подадена чрез административно-наказващия орган Началник на ГПУ-С. при РДГП-Аерогари-ГДГП МВР е заведена на 04.10.2023г. с вх. № 817700-2939, отразена и в съпроводителното писмо, с което е изпратена на СРС.

Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от ЗАНН предвижда 14-дневен срок, в който нарушителят може да обжалва актовете по чл. 58д от ЗАНН, сред които в т. 1 е посочено наказателното постановление. Изчисляването (броенето) и спазването на сроковете в административно - наказателното производство се извършва съгласно изискванията на чл. 183 и чл. 184 от НПК, към които препраща нормата на чл. 84 от ЗАНН.

Конкретните данни в настоящия казус сочат, че наказателното постановление е връчено на служител на дружеството на 18.09.2023 г. - присъствен ден (понеделник) и изтича на 02.10.2023 г. –присъствен ден.

При преценката за процесуална допустимост на въззивната жалба в мотивите на обжалваното решение, на стр. 2 (л. 45-гръб) е посочено, че „Жалбата е депозирана в законоустановения срок, от надлежно легитимирано лице, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, и е процесуално допустима“.

Съдът е negliжирал информацията в съпроводителното писмо изх. № 817700-2961/05.10.2023г. (л. 2), с което са изпратени въззивната жалба и документите по преписката. В същата е отразено, че жалбата от „България Еър“ АД е заведена с вх.№ 817700-2939/04.10.2023г, а видно от разписката за получаване на наказателното постановление, същото е получено на 18.09.2023г.

Към преписката, а и в хода на съдебното производство пред Районния съд, включително и пред настоящата инстанция, от касатора не се сочат причини, които да са препятствали своевременното упражняване на правото на жалба в преклузивния срок, посочен в чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, нито са представени доказателства, че жалбата против наказателното постановление до

СРС е била подадена най-късно на 02.10.2023г., по пощата или друг начин.

Въззивната жалба е заведена от администрацията на ответника на 04.10.2023 г. два дни след изтичане на срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и към този момент Наказателно постановление № 404/15.09.2023г, издадено от директор на РДГП-Аерогари-ГДГП -МВР вече е бил влязъл в сила, съгласно разпоредбата на чл. 64, б. „б“ от ЗАНН. Въззивният съд е разполагал единствено с правомощие да констатира неспазването на изискванията на чл. 184 от НПК при изчисляване на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и да остави без разглеждане жалбата като прекрати съдебното производство.

Произнасяйки се по основателността на депозираната жалба, въпреки процесуалната ѝ недопустимост, въззивният съд е постановил недопустимо решение, което следва да бъде обезсилено, на основание чл. 221, ал. 3 от АПК.

При този изход на спора в тежест на касатора остават направените от него разноски.

Ответникът по касация претендира юрисконсултско възнаграждение като с оглед изхода на делото касаторът следва да му заплати такова в размер на 130 лева на основание чл. 63д от ЗАНН вр. чл. 143, ал. 3 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 от ЗПП и чл. 27е от НЗПП.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 3 във вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XX-ти касационен състав

**Р Е Ш И:**

ОБЕЗСИЛВА Решение №2857 от 27.07.2025 г., постановено по НАХД № 13885/2023 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5 състав, с което е потвърдено наказателно постановление №404/15.09.2023г, издадено от Директора на РДГП-ГДГП-МВР и вместо него ПОСТАНОВЯВА

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ депозираната жалба „България Еър“ АД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], район „С.“, Аерогара С., [улица], представлявано заедно от Х. Т. – Изпълнителен директор и Б. М. –прокурист срещу Наказателно постановление №404/15.09.2023г., издадено от Директор на РДГП-Аерогари-ГДГП-МВР [населено място], с което на основание чл.53, ал.1 от ЗАНН и чл.51 от Закон за чужденците в Република България на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл.20, ал.1, т.1 във връзка с чл.19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

ОСЪЖДА „България Еър“ АД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Главна дирекция Гранична полиция“ – МВР направените разноски за юрисконсултско възнаграждение пред АССГ в размер на 130 лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.